

Alberti: Hvis man vil se paa det foreliggende Lovforslag ud fra Kvindesagsbevægelsens ideale Krav, om at stille Mand og Kvinde ganske lige, saa skal jeg villig indrømme, at der kan rejses meget store Indvendinger mod Lovforslaget; og sikkert ogsaa, som det ærede Medlem, der nu satte sig, udtalte, langt flere end dem, det ærede Medlem fremkom med. Men jeg tror rigtignok ogsaa, man maa være paa det rene med, at hvis man vil behandle dette Lovforslag ud fra denne Bevægelses Principper — de være nu rigtige eller ikke rigtige, det skal jeg ikke komme ind paa — maa man gøre sig fortrolig med, at Udsigterne til overhovedet at faa en Lov om dette Forhold ville være meget smaa. Thi ligesom der for Kvindefremskridtsbevægelsen er mange og lidenskabelige Forkæmpere, saaledes kunne selv disse Forkæmpere umulig være uvidende om, at der endnu er mange flere sejge og stive Modstandere, Modstandere, der staa i en stærk Stilling derigennem, at de staa paa det, som gennem Aarhundreder har været tilvant, og er indgroet i Befolkningen. Derfor tror jeg, at ogsaa de, der se paa dette Lovforslag nærmest fra Kvindebevægelsens Standpunkt, ville gøre vel i saa vidt muligt at søge at forlige deres Opfattelse med de forskellige Punkter, som dette Lovforslag omfatter. Jeg for mit Vedkommende ønsker ikke paa nogen Maade at se paa dette Lovforslag ud fra det Synspunkt, jeg nys nævnte; jeg ønsker at se paa Lovforslaget ud fra et jævnt, ligefremt Synspunkt, som den kan ønske at se paa et saadant Lovforslag, der selv har en eller flere Døtre; det er noget, som jeg antager, at de fleste Medlemmer her i Tinget have, og jeg nærer ikke Tvivl om, at naar ærede Medlemmer rigtig tænke over denne Sag, rigtig sætte sig ind i, hvilket afgørende Brud med overleverede Retsregler og hvilke uhyre Fremskridt der ligger i det foreliggende Forslag, ville de ud fra dette Synspunkt være paa det rene med, at de ikke kunne forsvare at lade dette Lovforslag gaa fra sig. Stillingen er jo nu den, at naar en ung Pige bliver gift, er hun i formueretlig Henseende et Nul, ja, meget mindre end et Nul, thi hvad hun saa end indfører i Fællesboet, saa kan hun jo ikke, saa længe Ægteskabet varer, foretage nogen som helst Disposition over det, og hendes Stilling er endog ringere end det, thi hun maa finde sig i, at en anden har udelukkende Raadighed og Dispositionsret over, hvad hun indbringer i Fællesboet, og det

kunne vi vel alle være enige om er noget, som enhver, der har haft Lejlighed til at tænke over dette Forhold, kun kan se paa med den største Ængstelse og Bekymring. Nu er Forholdet det, det ved jeg vel, og det ærede Medlem var ogsaa inde paa dette, at noget kan der jo bødes paa denne mangelfulde Retsstilling ved Testamente og Ægtepagt; men ved begge Dele er der Skavanker. Ved Testamente er der for det første den almindelige Skavank, at det ikke er alle Folk, der faa Tid til at lave Testamente. Folk ere tilbøjelige til at opsætte den Slags Ting, og Erfaringen viser — det er noget, jeg har haft Lejlighed til at se mange Gange — at de ofte opsætte det saa længe, at det bliver for sent. Men selv om de ikke opsætte det saa længe, saa er der dog den Mangel for en Arvelader, der agter at efterlade sin kvindelige Arving, sin Datter, Arv efter sig, at naar denne skal sikres hende, er det tillige nødvendigt, at han betager hende for hele hendes Livstid Raadighed derover. Er det en Kapital, er den eneste sikre Vej at sætte den i Overformynderiet til Rentenydelse for hende, men saa er Raadigheden over Kapitalen hende ogsaa betaget; skulde der indtræde Forhold, hvor det kunde være af Betydning, maaske af afgørende Betydning, for hende at raade over Kapitalen, er hun afskaaren derfra og kan hun gøre det, hvis hun af de administrative Autoriteter kan faa Bevilling dertil, en Bevilling, som meget sjældent gives. Bestaar Formuen ikke i Kapital, men i faste Ejendomme, saa kan den ogsaa kun sikres Arvingen, naar hendes Ret til at sælge eller pantsætte bliver hende gennem Tinglæsning betagen. Ogsaa i saa Fald er hun udelukket fra, hvis Konjunkturerne skulde stille sig saaledes, at enhver maatte sige, at det var afgjort fordelagtigt for hende at sælge Ejendommen og overføre Værdien i andre Former, da at gøre noget saadant. Der er altsaa ved det Nødmiddel, som en Arvelader har gennem Testamentet, meget betydelige Mangler. Men dertil er tillige det at sige, at der kan jo ofte være Forhold, hvor en ung Pige har Udsigter til at arve noget efter Folk, som ikke have Øjet aabent for, hvilke Farer der i formueretlig Henseende kan komme til at true hende i Tilfælde af et maaske meget fjertliggende Ægteskab, og som derfor slet ikke finde Grund til at foretage nogen som helst Sikkerhedsforanstaltning. Ægtepagter kan man ganske vist faa oprettet, men ved Ægtepagter er der den Skavank,